

HOP – History of People

Project Reference: CREA-CULT-2022-COOP 101098484

“Жабки” ВЪВ ВОДАТА

История за отглеждането на овце на остров Батин,
България

Co-funded by
the European Union

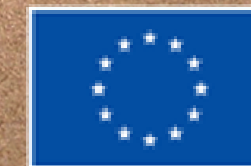
HOP – History of People

Project Reference: **CREA-CULT-2022-COOP 101098484**

Алекс беше млад предприемач на **38** години. Неговият корен и детство бяха свързани с едно малко село на брега на р. Дунав - с. Батин. Когато беше малък прекарваше летата на село, като освен време за игра беше ангажиран със селска работа - на нивата, при животните. Помагаше на семейството си с каквото може и беше научен на труд от много малък. Трудолюбието му с годините му помогна да стане отличен професионалист и служител, но някак все нещо му липсваше. За това реши да започне нещо свое. Като всеки стартиращ млад предприемач, Алекс беше напълно отдаден на работата си, защото знаеше, че не трябва да пести време и усилия, за да спечели нови клиенти и се установи трайно на „пазара“.

Младият мъж имаше верни приятели, които го подкрепяха и споделяха негови предизвикателствата в живота и успехите му. Постепенно всеки създаде семейство, а Алекс все така работеше и работеше. Родителите му постепенно започнаха да му обръщат внимание, че е време да се задоми. На него това му тежеше, но държеше да е със специален човек, който ще го разбира и подкрепя и ще бъде с него не само, заради финансовите му възможности.

Когато стана почти на **40** години се запозна с Елена във фитнеса. Беше по-млада, но пък някак все едно душите им бяха чакали тази среща. Алекс нямаше какво да губи и въпреки възрастовата разлика си даде шанс да бъде щастлив!

Co-funded by
the European Union

HOP – History of People

Project Reference: CREA-CULT-2022-COOP 101098484

По Великден се прибра от столицата и реши да покани Елена с него. Не може да се опише радостта и вълнението на родителите му, когато се запознаха с неочакваната гостенка. Посрещнаха я като почетна гостенка и едва ли не искаха да направят празник в цялото село! Девојката бе топло приета от Цялото му семейство и както си му е реда, започнаха да и разказват истории от детството на Алекс. Елена попиваше всяка дума и гледаше с грейнали очи избраника си - сякаш и душата и потвърждаваше, че това е човекът за нея.

След празничния обяд Алекс реши да покаже селото на Елена и двамата тръгнаха на разходка. Стигнаха до брега на Дунава. Приседнаха на един стар паднал дънер и се заслушаха в песента на разцъфващата природа, вдишваха всеки аромат и се наслаждаваха на лекото течение на реката на няколко метра от краката им. Хармонията им бе „нарушена“ от приближаващ овчар и неговото стадо от 5 овце. Като видя двойката реши да се приближи и да ги поздрави за празника. Алекс и Елена учтиво отвърнаха, но овчарят изглежда си търсеше компания и продължи разговора. Представи като Петър и разказа за овцете си, както и, че е кръстил всяко животно реки в България, за да „тече“ млякото им като вода в река. До тях кротко си пасяха Марица, Янтра, Места, Струма и Росица. Елена го попита, а защо не е кръстил една от овцете на р. Дунав. Петър въздъхна и поясни, че с годините реката е загубила своя „блясък“ и вече няма такова пълноводие. Овчарят беше от значително по-старото поколение, съответно имаше богат арсенал от истории от миналото и предположи, че най-вероятно те ще интересни за Алекс и Елена.

Co-funded by
the European Union

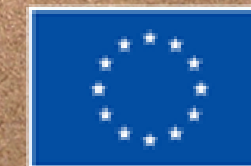

HOP – History of People

Project Reference: CREA-CULT-2022-COOP 101098484

Докато го слушаше Алекс изведнъж стана и започна да хвърля камъчета и да прави „жабки“ във водата. Петър се приближи до него и го последва. Двамата някак по детски започнаха да се надпреварват кой ще хвърли по-надалеч. Овчарят изведнъж спря, замлъкна и после продължи някак носталгично разказа си, като се върна години назад, когато Батин е средновековен град-крепост. По негови думи колкото „кръгчета“ се получават от всяка „жабка“, толкова много поминък е имало в селото преди години. Започна да изброява – растениевъдство, лозарство, животновъдство, бубарство, пчеларство, допълни, че в недалечното минало Батин е бил свързан със света и по вода, защото множество кораби, превозващи товари и пътници по Дунава спирани и на малкото Батинско пристанище.

Така „жабка“ след „жабка“ в съзнанието на Петър изникваха все нови спомени за отминалия блясък на града и живота в него. Леки вълнички насочиха вниманието на Елена към един остров в далечината и тя попита за него. Овчарят сподели, че преди много години, когато той е бил млад р. Дунав е била много пълноводна и почти е покривала острова. През летните месеци, когато нивото на водата спаднело овчарите от селото водили стадата си да пасат на острова и установили, че хранеики се с растителността на остров Батин качеството на полученото мляко значително се подобрило, както и неговата масленост. Местните поддържали тази традиция за отглеждане на стадата дълги години. С времето водата на реката намаля, съответно вече не „напоявала“ така добре земята на острова, пък и станала „мръсна“ и хората спрели да водят животните на паша там.

Co-funded by
the European Union

HOP – History of People

Project Reference: CREA-CULT-2022-COOP 101098484

Петър се загледа мълчаливо към острова и на лицето му се появи усмивка, която изразяваше смирение и благодарност към делата на предците му. Елена се чудеше как да подобри атмосферата и реши да похвали приятеля си пред овчаря, че и той като хората от селото е трудолюбив и развива своя „поминък“, макар и в столицата. Петър се усмихна и потупа Алекс бащински по рамото, като му заръча да продължава да дерзае и да си рижи добре за девицето.

Елена се сгуши в Алекс, а овчарят продължи по пътя си със своите **5** овце. Двамата останаха на брега на реката и правеха „жабки“ като на всеки нов кръг си орисваха по една мечта, която да сбъднат заедно!

Co-funded by
the European Union